

Publicerad 2010-07-08 20:32 av Max Poisé

-----ÄR jag döden?

Ditt hat speglade mina reflexer igenom väggens små tunna barriärer.

För just i denna förbannade stund, rusar pulsen genom hatets korridor som en ursinning variant av krossade drömmar.

Det borde vara annorlunda!

Då vi på det blekta pappret är en hand i handsken, vi skulle ju finna Nirvanat ihop, och rusa mot solnedgångens patetiska romantik med ljumma vindar och skriande måsar, som förblindar det salta vågstänket som når våra nakna hudar.

Där fanns vi ur ett leende som utvecklade sin motsats. Sköljande rusar vi ur våra situationer med nochalans och oärlighet som lägger skiten på förräntad hög.

Min kropp skriker av förälskelse, mitt sinne förvrider sig av ljuva minnen bland rosblad och solvärme. Där vi så ofta ruvade vår lycka i oskyldighetens tecken.

Det borde vara annorlunda?

Är jag döden personifierat i dina känslostormar, där en svart sol skriver om den lagbok vi en gång fann i gemensam famn?

Är jag döden beskriven i din avsky, när du frustrerat målar en ensidig skyldighet i vår tvåsamma samvaro?

Medan hatet flödar är skiljelinjen mellan drömmarnas kärlek så förvillande liten att kyssarna kan spegla de små beröringarna som faktiskt sker med oskyldighetens tecken.

Är jag döden i ditt liv?

Är jag personen som du rusar ifrån med liv och lem, att det krig som ständigt råder är summan av vår skeva verklighet.

Det borde vara annorlunda?

Jag känner mig levande i din famn, men kan inte längre erkänna!

Vi är levande!

Men vi syns inte längre där ett annat tagit form.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Poisé med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten